

Fiskaseljarar stovna felag: Vilja tryggja sölufraelsið:

Tað ber væl til at finna hol í lógini

– Tað er skeivt at tvinga okkum at bjóða allan fiskin út. Tað er skeivt at seta forðingar í vegin, sum ongar forðingar eru, tí tað er altíð eitt hol í lógini

ÁKI BERTHOLDSEN

– Vit fara at arbeiða fyrri at varðveita frælsið til at selja. Teir, sum selja fisk, hava nú tikið seg saman í felag at røkja síni áhugamál.

Abraham Hansen í Saltangará er ein av stigtakar-unum til felagið.

– Átlanin er at hava umboð fyrri allar skipabólkar í nevndini, sigur hann.

Hann sigur, at formliga er felagið ikki stovnað enn, tí enn hava tveir av skipabólkunum, snellubátarnir og djúpvatnstrolarnir, ikki sett nógva á síni nevndar-umboð.

Verja frælsið at selja

Abraham Hansen sigur, at stutt sagt er høvudsenda-málið hjá felagnum at arbeiða fyrri at varðveita frælsið hjá skipum og bátum at selja fiskin, har prisurin er bestur.

Ein grund til, at stovna felagið er at fiskaseljarar halda, at tað er týðningarmikið, at eisini teir taka seg saman í felag so at teir allir draga somu línu, og fáa eitt felags andlit útfærið - og so-statt verða fyrri fyrri at geva ráðfiskakeyparafelagnum eitt kvalifiserað mótsæl.

– Higar til hava tað bara verið fiskakeyparnir, sum hava staðið saman við einum felags andlit útfærið, meðan sjónarmiðini hjá okkum, sum selja fiskin tí-verri hava staðið og spjatt, sigur Abraham Hansen.

Hurðin má standa opin
Abraham Hansen sigur, at tað, sum er mest umráðandi er vinnan fær fastar og stóðugar karmar at arbeiða undir.

– Sum er, verða treytirnar broyttar í tíð og úrtíð og tað er vónleyst at arbeiða undir slíkum umstøðum.

– Vit hava nóg illa skipað okkum undir einum fortreytum, so verða tær broyttar-uttan at vit hava havt nakra sum helst ávirkan á tað.

– Tað er neyðugt, at vit fáa greiðar reglur at ganga

eftir. Og tað nýggja felagið skal so tryggja, at fiskaseljarar eisini fáa ávirkan á tær reglar, sum verða gjørdar.

Hann sigur, at tað besta fyrri fiskaseljarar, um tað verður fullkomiliga frítt at selja fiskin, har prisurin er bestur.

– Men vit vita, at táíð onnur royna at forða fyrri, at fiskur fer óvirkaður av landinum, so fara føroyingar at royna at gera tað sama.

– Okkara uppgávan í felagnum verða at tryggja fiskaseljarum, at tær avmarkingarnar ongantíð verða so stórar, at tað forðar okkum at fáa best møguliga prísir fyrri fiskin.

Abraham Hansen sigur, at tað hevur alstóran týðning, at hurðin út í heim altíð stendur opin, so at tað verður loyvt at selja uttanlands.

– Verður hon latin aftur, missa vit følingina við marknaðinum. Og tað er alneyðugt, at vit, sum selja fisk, ikki missa følingina við marknaðinum. Gera vit tað, enda vit skjótt niðri á einum óðrum støði, enn vit eru nú.

Altíð hol í lógini

Abraham Hansen sigur, møguliga er tað rætt at tað er samfelagsliga óheppið at ov nógur óvirkaður fiskur fer av landinum.

– Samstundis mugu vit staðfesta, at tað fer ikki nógur óvirkaður fiskur av landinum.

– Men tað er ikki orsaka av teimum forðingum, sum eru settar í verk. Tí forðingar ber altíð til at sleppa uttanum.

– Í dag er ein lóg sum sigur, at fiskur kann ikki verða sendir óvirkaður av landinum, uttan at hann verður boðin út í Føroyum fyrst.

– Hvat ger mann so. So keypir onkur fiskin, pakkar hann, koyrir hann aftur á uppboðssøluna, men keypir hann aftur frá sær sjálvum og sendir hann av landinum.

– Sostatt endar fiskurin óvirkaður av landinum kortini. Hann fer bara ein umveg, sum er heilt burturvið.

– Grundin til, at so lítið fer óvirkað av landinum, er heilt einfalt tann, at fiskaseljarar hava lagað seg til marknaðin og tí at prisurin

í Føroyum er so høgur, at hitt loysir seg ikki.

– Fiskamarknaðurin hevur tað góða við sær, at fiskur kann bjóðast út í Føroyum.

– Men prisurin í Føroyum sleppur ikki at fella av tí at tað ber til at fara uttanlands, um prisurin í Føroyum fer niðrum eitt vist.

– Sjálvandi fara onkrar bingjur av hýsu og flafiski av landinum. Men tað er bara tí, at vit plaga ikki viðgera tey fiskaløgini, sum teir, ið keypa tann fiskin.

– Vit fara ikki at selja fisk av landinum, uttan so, at tað kastar meiri av sær. Og loysir tað seg betri at selja uttanlands, er tað tí, at tað er okkurt galið heima í Føroyum. So tann møguleikan mugu vit hava.

Mugu hava fleiri keyparar

Nú hava fiskakeyparar í Vági ført fram, at kappingin ímillum virkini er heilt avlagd av tí at summi hava almenna fígging, ella eru sanerað niður í lítið og lætt. Av tí sama fara øll tey virkini á heystin, sum ikki hava almennan stuðul, ella eru sanerað. Og tá ið bara nøkur eru heilt fá virki eru eftir, fer tað at fara við sær, at avreiðingarprisurin fer at fella munandi. Eru tit samdir í tí?

– Tað er heilt klárt, at verða tað ov fáir fiskakeyparar, verður prisurin ikki tann, hann er nú. Men er nettupp ein uppgáva, sum vit seljarar kunnu hjálpa til at loysa. – Okkara endamálið er at halda prísinum uppi. Tí mugu vit royna at bjóða okkara fisk út soleiðis, at øll virkini kunnu liva.

– Tað er neyðugt, at tað ber til hjá teimum stóru virkjum at keypa heilar lastir. Og tað er eisini neyðugt at tað ber til hjá teimum smáu virkjum at keypa smárar nøgdir. Vit hava brúk fyrri báði smáum og stórum fiskakeyparum.

Skeivt at tvinga

Abraham Hansen heldur, at fiskaseljarar eiga sjálvir at sleppa at loysa trupulleikan innanhýsis um, hvussu fiskurin skal bjóðast út, uttan at fáa lógir og reglar smoygdar niðuryvir seg í tíð og úrtíð.

– So vilja fiskaseljarar heldur vísa ein positivan hugburð til tað, at bjóða fiskin út.

– Men tað er heilt greitt, at allur fiskurin kann ikki bjóðast út. Tí mugu vit finna eina millumloyn, sigur hann.

Hann sigur, at tað er heilt burturvið at tvinga seljarar at bjóða allan fisk, sum fer av landinum, út.

– Tað er heldur ikki ein forðing fyrri at senda fisk av landinum, tí tað ber til at smoyggja seg ígjøgnum hol í lógini. M.a. við at keypa fiskin sjálvur.

– Sjálvandi er tað neyðugt at bjóða fisk út. Men tað er ikki neyðugt at bjóða hvørt stertur skal bjóðast út.

– Situr ein seljari t.d. við 3.000 kassum av upsa ein mánadag og aftur við 3.000 kassum ein mikudag- og alt skal bjóðast út, kann prisurin skjótt blíva vánaligur.

– Tað nyttar onki at royna at seta forðingar í vegin, tí tað eru altíð onkur hol í lógini. Fiska eiga sjælvi at sleppa at loysa málið, sigur Abraham Hansen, sum er ein stigtakar-unum til eitt nýtt felag fyrri fiskaseljarar

– Tá ber væl til hjá eimum stórum fiskakeypara at sita hendur í favn og bíða, til tey smáu hava fingið sitt og so fær tann stóri keyparin restina fyrri lítið og lætt.

– Tá átti seljarin at havt møguleika samráðst seg fram til ein prís við eitt ávíst virki, og at farið uttanlands við fiskinum, um hann ikki varð nøgdur við prísir,

NÝTT:

CARLA
DU NORD

Nógv NÝTT
heimkomið frá

BROR & SØSTER

Heilullintir, fóðraðir
FRAKKAR

gráir og svartir

3 nýggj snið í BUKSUM

JAKKAR

NIÐURDEILIR

stuttir og langir

CARDIGANS

NÓGV NÝTT!

NOA NOA®

29

í Tróndargøtu
tlf. 318200

Sosíalurinn – fimm ferðir
um vikuna við tí feskasta!